

[Arbejdsministeren]

venstre her har fremsat. Nu kan man selvfølgelig ikke udelukke, at der kommer en ny regering, men jeg tror, selv en borgerlig regering ville holde sig tilbage fra at foretage et så frontalt angreb på svage gruppers rettigheder. Jeg tror altså ikke engang, det vil gå i opfyldelse, hvis der kommer en borgerlig regering.

Jeg vil gerne i anledning af hr. Brixtoftes udtalelser understrege, at der er en fundamental forskel mellem regeringens og regeringspartiets opfattelse af arbejdsløshedsforsikring og besparelser på det sociale område osv. på den ene side og så hr. Brixtoftes og venstres opfattelse på den anden side. Vi erkender, at der også skal indvindes besparelser på det sociale og på det arbejdsmarkedspolitiske område, men de skal indvindes ikke ved en generel forringelse af de svages vilkår – det har vi altid afvist – men ved, at man standser misbrugsmuligheder, og ved, at man fjerner tilskud til familier med en meget høj indkomst inden for den sociale bistandslovgivning. På begge disse områder er venstres forslag i klar modstrid med regeringens opfattelse. Venstre stopper ingen huller, som giver virksomhederne mulighed for at misbruge dagpengesystemet, og på det sociale område vælter man øgede byrder over på de svage grupper til fordel for de bedrestillede grupper. Hr. Brixtofte har jo heller aldrig nogen sinde lagt skjul på, at det var hans grundlæggende opfattelse.

Med hensyn til efterlønsordningen og forholdet til invalidepensionen osv. kan det overraske, at venstres ordfører fører denne diskussion frem nu, i betragtning af, at det var venstre, der med socialdemokratiet i SV-regeringen tog hele denne debat i måneder. Venstres ordfører tog sammen med mig og sammen med socialdemokratiets ordfører hele denne diskussion med eksempelvis fremskridtspartiets repræsentanter og det konservative folkepartis repræsentanter. Vi stod skulder ved skulder, når det gjaldt om at forsvare efterlønsordningen som en arbejdsmarkedspolitisk ordning, der ikke skulle sammenstilles med de socialpolitiske ordninger. Ja men så kan man da ikke her komme og lade, som om man aldrig nogen sinde har sagt alle disse ting. Jeg synes tværtimod, at venstre – der jo, som jeg sagde det før, har så lidt at glæde sig over her i tilværelsen – skulle være stolte af, at de havde været med

til at gennemføre det måske største arbejdsmarkedspolitiske fremskridt, der er gennemført i denne generation, efter min opfattelse i hvert fald: efterlønsordningen.

Med hensyn til finansieringen vil hr. Brixtofte måske kunne huske, at da efterlønsordningen blev vedtaget, fastsatte man bidragene fra arbejdsgivere og lønmodtagere for de første tre år. Den 3 års periode udløber med næste kalenderår, altså med udgangen af 1981. Det, vi dernæst skal tage stilling til, er, hvilke yderligere nettoudgifter den stærke tilstrømning til ordningen – der altså viser, at der er behov for ordningen – har medført. Her er det, jeg siger: til den tid er det vores vurdering efter de tal, der nu foreligger, at det ikke drejer sig om beløb i milliardstørrelsen, men om et beløb på 550 mill. kr. eller i den størrelsesorden. Regeringen vil selvfølgelig – i overensstemmelse med intentionerne ved fremlæggelsen af efterlønsordningen i sin tid – fremlægge et forslag med den fordeling, vi tidligere har omtalt, nemlig $\frac{2}{3}$ arbejdsgiverfinansiering og $\frac{1}{3}$ øget medlemsbidrag. Det står vi ved. Der er ikke tale om, at der mangler 550 mill. kr. i dag, men mit skøn går altså på, at den yderligere nettobelastning, der vil være, når 3 års perioden er udløbet, vil udgøre de 550 mill. kr., jeg omtalte før.

Min sidste bemærkning skal være: et af venstres hovedargumenter for at ville forringe flere hundrede tusinde menneskers levevilkår her i samfundet er, at virksomhederne som følge af et højt dagpengeniveau ikke kan fremskaffe arbejdskraft. I den forbindelse henviser man til paradoksundersøgelsen fra sidste sommer. Ja men hr. Brixtofte burde oplyse over for folketinget, hvor mange virksomheder der oplyser, at de ikke kan få arbejdskraft på grund af dagpengesatsernes højde. Hvor mange er det, hr. Brixtofte? Sig det nu! 6 pct. Kun 6 pct. af de danske virksomheder angiver, at de ikke kan få arbejdskraft på grund af dagpengenes højde. Og så skal flere hundrede tusinde svagt stillede familier undgælde på den konto.

Glistrup (FP):

Hr. Tyroll har i det store og hele ret, når han fremhæver, at lønmodtagerne absolut ingen grund har til at være taknemlige for de ydelser, som man modtager fra det offentli-